

eete läkkitud et ta neid Turki rahwa
troppid, mis weel seal ümberkaudu ol-
lid, piddi üllesotsima ja laiale pillama,
juhtus koggematta ühhe sure Turki leri
peäle, kus seitse tuhhat sees ollid, ja
temmal ei olnud enam kui kuusteist-
kümme sadda meest, enamiste ferged
rüütliid. Temma olli siis kül kahhe wah-
hel, kas ta piddi se sure hulga wasto
hakkama woi taggasi minnema. Agga
ta piddas ommeti sedda noud et ta tah-
tis, Jummal nimmel nende wasto min-
na, nenda kui enemuiste Tarwet Ko-
liati wasto. Ja Jummal laskis sedda
noud ka nenda hästikorda minna et ta kesi
nende leri tungis ja nende omma tükkide-
ga neid mahhalaskis et suur hulk tappeti,
monned woeti wangi, ja teised aeti laiale.
Kui se teine wäggi järrele tuuli wõtsid
nemmad ühhe teise sure linna ärra ja
saatsid ta ühhe wüsti-riki meie Keisri-
Prava

Prava wallitsusse alla ja keik se rahwas
seal sees wandusid meie krono alla et
raad tahtsid truid allamad olla. Siis
jõi üks ossa selle sõa wäe lürist sel tal-
wel seenna, se teine ja surem ossa läks
Pohla male korterisse, kus nende moon
walmis oli. Se teine wäggi selle teise
Generali al teggi waenlastele ka suurt
kahjo, ja need Kosakkid ajasid mitto
tuhhat hobboseid, weiksed ja lambad Tar-
tari rahwalt ärra, ja peästsid monni
tuhhat innimest, mis need rõdrolid Poh-
la-maalt wäggise ollid risunud, jälle
nende käest ärra. Wata, sel wiisil läks
se esimenne aasta meie sureks hänelks,
agga teiste sureks kahjuks möda. Tur-
ki rahwa üllem wallitseja püüdis jälle
selle talwe sees üht suurt wägge kogu-
da; agga temma piddi neile suurt kae
rahha ja kahewõrra palga maksma, sest
ükski ei tahtnud enam meie wäe wasto
sõda